

GAZETA URZĘDOWA

WYDZIAŁU POWIATOWEGO

POWIATU MŁAWSKIEGO.

Ceny ogłoszeń: O zgubieniu dowodów—Mk. 150; ogłoszenia drobne: za wiersz jednoszpaltowy—Mk. 60; reklamy prywatne: cała strona—Mk. 8000; $\frac{1}{2}$ str.—Mk. 4000; $\frac{1}{4}$ str.—Mk. 2000; $\frac{1}{8}$ strony—Mk. 1000.

Wychodzi dwa razy na miesiąc: 1 i 15.

TREŚĆ NUMERU: 1) Budowa szkół powszechnych. 2) Statut o podatku od torfu. 3) Wiadomości różne. 4) Ogłoszenia.

BUDOWA SZKÓŁ POWSZECHNYCH.

W dniu 17 lutego 1922 r. Sejm uchwalił zdawna oczekiwaną ustawę o budowie szkół powszechnych.

Według tej ustawy obowiązek budowy szkół spoczywa na gminie, państwo zaś przychodzi gminom z pomocą, w postaci zasiłku w wysokości połowy kosztów budowy.

Pierwszym warunkiem budowy jest posiadanie odpowiedniego gruntu pod budowę. Obszar gruntu pod budowę wraz z ogrodem szkolnym i boiskiem wynosić ma według ustawy dla szkół 1, 2 i 3 klasowych najmniej 0,56 hektara (pięćdziesiąt sześć setnych hektara, t. j. 1 mórg polski), dla szkół zaś 4, 5, 6 i 7 klasowych—najmniej 0,85 hekt. (osiemdziesiąt pięć setnych hektara, t. j. 1 mórg i $155\frac{1}{3}$ pręta).

Grunt powinien być własnością gminy. O ile należy do gromady, należy go przekazać gminie pod budowę szkoły przez uchwałę zebrania wiejskiego. W każdym razie tytuł własności gruntu musi być wyraźny; w razie wątpliwości, państwo zasiłku na budowę nie udzieli.

Jeżeli grunt pod budowę ofiaruje osoba prywatna, albowiem gmina nabyma grunt drogą kupna, w takim

razie transakcja musi być zrobiona formalnie i tytuł własności gruntu przeniesiony na gminę.

Budynki szkolne budowane być mogą w tych tylko miejscowościach, w których szkołę przewiduje ustalona sieć szkolna. Ponieważ jednak ustalona dla powiatu Mławskiego sieć szkolna jest niedokładna i często błędna, więc przy sposobności uchwał w sprawie budowy szkoły, inspektor szkolny po wysłuchaniu opinii Dozoru Szkolnego i Rady Szkolnej Powiatowej poczyni w sieci szkolnej odpowiednie zmiany.

Budować w zasadzie można tylko szkoły takiego typu, jaki jest przez poprawiony projekt sieci szkolnej przewidziany. Jeżeli więc np. w danej wsi przewidziana jest szkoła 7-klasowa, budować można tylko budynek odpowiedni na pomieszczenie takiej szkoły. Ministerstwo Oświecenia Publicznego może wyjątkowo zezwolić na wznoszenie budynku szkolnego częściami; w tym wypadku budowa musi być tak zaprojektowana, aby dalsze dobudowywanie było możliwe.

Budować wolno tylko według zatwierdzonych planów. Budynki szkolne muszą odpowiadać wymiarom, ustalonym przez Ministerstwo,

budowa szkół powszechnych jest obowiązkiem ustawowym gmin. Gdyby więc gmina budowy nie uchwałała, Rząd może orzec budowę przymusowo i wyznaczyć na ten cel niezbędne podatki gminne.

O tem, w której miejscowości danej gminy ma być najpierw szkoła budowana—rozstrzyga Rada Szkolna Powiatowa.

Oprócz zasiłku państwowego, o którym mowa na wstępie, zasiłków na budowę szkół udziela gminom w roku 1922 także i Sejmik. Zasiłek sejmikowy wlicza się w udział gminy. Jeżeli więc np. szkoła ma kosztować 6 milionów, w takim razie zasiłek Sejmiku wlicza się w te 3 miliony, które ma dać gmina.

Plany i kosztorysy szkoły może sporządzić albo gmina we własnym zakresie działania, albowiem może się zwrócić do Ministerstwa Wyznań i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem inspektora szkolnego równocześnie z prośbą o zapomogę na budowę—o nadesłanie gotowych planów.

W pierwszym wypadku gmina sama musi umówić się z architektem co do sporządzenia planów i kosztorysów; w drugim wypadku—jakikolwiek technik, umówiony przez gminę, sporządza szkic sytuacyjny planu szkolnego; zgodność tego szkicu z rzeczywistością potwierdza architekt powiatowy. Na podstawie takiego szkicu Ministerstwo sporządza plany i nadsyła gminie.

Jednakże nawet w tym drugim wypadku gmina musi przedłożyć przynajmniej przybliżony kosztorys budowy.

Ażeby przeprowadzić budowę szkoły w bieżącym roku, należy przedsięwziąć następujące czynności:

1) Zwolać posiedzenie Dozoru Szkolnego i Rady Gminnej i omówić dokładnie wszystkie warunki budowy, a więc: sprawę placu budowlanego i tytułu własności tego placu, materiału, z jakiego budynek ma być

wznoszony; czy gmina sama zamówi plany, czy też zwróci się o nie do Ministerstwa; obliczyć w przybliżeniu kosztorys budynku; jakie mniej-więcej obciążenie podatkowe spowoduje budowa szkoły.

2) Zwolać Zebranie Gminne i przeprowadzić uchwałę:

a) że gmina w roku bieżącym przystępuje do budowy szkoły;

b) wprowadza opodatkowanie na ten cel po tyle a tyle marek z morga;

c) prosi Sejmik o udzielenie zasiłku na budowę szkoły;

d) prosi Rząd o udzielenie zasiłku na budowę szkoły w wysokości 50% kosztów;

e) upoważnia Radę Gminną do przyjęcia zasiłków od Rządu i Sejmiku i pokwitowania z odbioru.

f) upoważnia Radę Gminną do powołania specjalnego komitetu budowy, którego zadaniem będzie zarządzać budową pod ścisłą kontrolą Rady;

3) Uchwałę Rady Gminnej oraz Zebrania Gminnego tudzież przybliżony kosztorys budynku i szkic sytuacyjny placu szkolnego, jak również dowód, stwierdzający tytuł własności placu—nadesłać jak najszybciej Wydziałowi Powiatowemu.

Ponadto jest rzeczą bardzo pożądaną, aby gromady wiejskie wzgl. osadzkie tych miejscowości, w których ma być budowana szkoła, uchwały, że dostarczą bezpłatnych podwód do zwózki materiału budowlanego tudzież szarwarku do prostych robót ręcznych przy budowie. To bowiem w dużym stopniu obniży koszt budowy.

Państwo udziela zasiłków na budowę szkół jedynie gminom, a nie gromadom wiejskim. Gdyby jednak gromada chciała swoim kosztem—przy pomocy Państwa i Sejmiku—postawić szkołę, to będzie to możliwe, jeżeli o zasiłek wystąpi gmina i właścicielem budynku będzie również gmina, a nie gromada. Fundusze, złożone

przez gromadę, mogą być w tym wypadku traktowane, jako pożyczka względnie zaliczka na poczet przyszłych podatków gminnych na budowę szkół.

Przykład: Pewna wieś chce mieć budynek szkolny wcześniej, aniżeli przyszłaby na nią kolej przy kolejnym budowaniu szkół przez gminę. W tym celu postanawia się opodatkować specjalnie na budowę. Budynek ma kosztować np. 4 miliony marek; 1 milion składa gromada, drugi milion przyznaje Sejmik tytułem zasiłku. **Gmina** (a nie gromada), występuje do Rządu o zasiłek na budowę w wysokości połowy kosztów budowy, t. j. 2 miliony. Ten milion, który obecnie gromada składa ze swoich funduszy, traktowany będzie jako zaliczka na przyszłe składki gminne na budowę szkół.

Przypuśćmy, że w tym roku, aby zebrać ów 1 milion przez jedną wieś, należy się opodatkować po 600 mk. z 1 morga. Gmina w tym roku składki gminnej na budowę szkół nie wprowadza wcale, w r. 1923 wprowadza składkę po 200 mk. z morga, w r. 1924 po 200 mk. z morga, w r. 1925 po 300 mk. z morga. Gromada więc, która w tym roku złoży po 600 mk. z morga, nie zapłaci składki na budowę szkół w r. 1923 i 1924 wcale, a w r. 1925 zapłaci po 100 mk. z morga, zamiast po 300 mk.

Wszystkie warunki, dotyczące placu szkolnego, planów, kosztorysów, są w tym wypadku te same, jak i przy budowie szkoły przez całą gminę. Przeprowadzić budowę można zaś w sposób następujący:

1) gromada uchwała budowę szkoły, opodatkowanie się na ten cel i wezwanie do gminy, aby złożoną na budowę składkę gromadzką przyjęła, jako zaliczkę na poczet przyszłej składki na budowę szkół oraz, aby wystąpiła do Rządu o przyznanie zasiłku w wysokości połowy kosztów budowy;

2) Zebranie Gminne uchwała: budowę szkoły w danej wsi, przyjęcie składki gromadzkiej na budowę, jako przysługującą składkę gminną na ten cel, wystąpienie do Rządu o przyznanie zasiłku na budowę i upoważnienie gromady do prowadzenia budowy szkoły.

Wystąpić do Sejmiku o zasiłek może w danym wypadku tak gromada, jak i gmina.

W budżecie państwowym na rok 1922 przewidziana jest na budowę szkół kwota 3 miliardów marek, pieniędzy na wybudowanie wszystkich potrzebnych szkół powszechnych trzeba kilkaset miliardów.

Wynika stąd, że nie wszystkie gminy będą mogły otrzymać w tym roku zasiłki na budowę. Otrzymają je przede wszystkim te gminy, które najrychlej o nie wystąpią.

Kto więc chce mieć rychło szkołę, powinien się jaknajprędzej zakrzętnąć około przeprowadzenia wszystkich niezbędnych formalności.

STATUT

o podatku od torfu, pobieranym na rzecz Mławskiego Powiatowego Związku Komunalnego

uchwalony przez Sejmik Powiatowy na posiedzeniu w dn. 11 października 1921 r. i zatwierdzony decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13-go stycznia 1922 roku
L. S. Z. 3405.

Na zasadzie art. 8 Dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych z dnia 7 lutego 1919 r. pobiera się na rzecz Mławskiego Powiatowego Związku Komunalnego podatek od torfu według następujących zasad:

§ 1. Podatek od torfu opłacają właściciele torfowisk eksploatowanych znajdujących się na terenie powiatu Mławskiego.

§ 2. Podstawą opodatkowania jest ilość wydobytych w czasie

jednego roku kalendarzowego metrów kubicznych torfu.

Ilość wydobytych metrów kubicznych torfu przez poszczególnych właścicieli torfowisk ustala Przewodniczący Wydziału Powiatowego na podstawie zeznań właścicieli i dochodzeń, przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Wydziału Powiatowego lub przez organa samorządu gminnego.

Za przeprowadzenie dochodzeń w celu ustalenia ilości wydobytego torfu Wydział Powiatowy jest mocen przyznawać organem, dochodzenia przeprowadzającym, prowizję, nie przekraczającą 5% od sumy wymierzonego na zasadzie tych dochodzeń podatku.

§ 3. Opodatkowaniu nie podlega torf, wydobyty na własną potrzebę producenta w ilościach następujących:

1) dla mieszkań jednoizbowych 30 mtr. kubicznych torfu;

2) dla mieszkań więcej izbowych 30 mtr. kubicznych na palenisko kuchenne i po 15 mtr. kubicznych na każde inne palenisko;

3) dla maszyn parowych rolniczych opalanych torfem 125 mtr. kubicznych na maszynę;

4) dla maszyn parowych przemysłowych i innych palenisk przemysłowych w ilości, określonej indywidualnie w każdym wypadku przez Przewodniczącego Wydziału Powiatowego.

W rachunku powyższym uwzględnić należy tak mieszkanie samego producenta, jak i jego pracowników, którym producent dostarcza mieszkania lub bopatu tytułem części wynagrodzenia służbowego.

§ 4. Wysokość podatku od torfu, wynosi 8% przeciętnych cen sprzedażnych torfu na miejscu w torfowisku w ciągu roku podatkowego.

Przeciętną cenę ustala Wydział Powiatowy w październiku każdego

roku i podaje do wiadomości publicznej.

Na rok 1921 podatek wynosi marek 100 od metra kubicznego.

§ 5. Na podstawie dochodzeń, przewidzianych w § 2 i 3 Przewodniczący Wydziału Powiatowego ustala wysokość podatku, przypadającą na każdego producenta i wydaje nakazy płatnicze.

Podatek jest płatny w ciągu dni 14 od dnia otrzymania nakazu. W tym samym terminie wolno podatnikowi wnieść reklamację do Wydziału Powiatowego, która jednak nie odracza terminu płatności podatku.

§ 6. Uchylanie się od zapłaty podatku przez zatajenie przedmiotu opodatkowania, odmówienie zeznań lub podanie dat fałszywych podlega karze na zasadzie art. 138 139 K. K.

§ 7. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą.

Uwaga: Statut o powyższym podatku ogłoszony w Nr. 15 Gazety Urzędowej Wydziału Powiatowego z 1921 r. niema zastosowania.

WIADOMOŚCI RÓŻNE.

— Zaopatrzenie weteranów.

Według ustawy z dnia 23 marca 1922 r., ogłoszonej w Nr. 26 Dziennika Ustaw weterani powstań narodowych z r. 1831, 1848 i 1863, którzy brali czynny udział w formacjach powstańczych i organizacji powstań tudzież wdowy po nich mają prawo do zaopatrzenia ze Skarbu Państwa.

Zaopatrzenie to składa się z pensji zasadniczej, dodatku drożyznianego i pomocy lekarskiej w ambulatorjach i szpitalach na wypadek choroby.

Pensja zasadnicza wynosi 500 mk. miesięcznie.

Dodatek drożyzniany jest zmienny i zależy od miejscowości i od każdo-

czesnego mnożnika drożynianego dla urzędników państwowych.

Obecnie np. dodatek drożyniany w mieście Mławie wynosi dla weteranów samotnych 13600 mk., dla żonatych 19,40 mk., w innych miejscowościach powiatu Mławskiego: dla samotnych 11900 mk., dla żonatych 16660 mk.

Zaopatrzenie wdowy po weteranie wynosi połowę uposażenia weterana.

Zaopatrzenia nie pobierają osoby, pozostające w służbie państwowej lub samorządowej, o ile w służbie tej pobierają uposażenie wyższe, aniżeli przepisane dla weterana.

Podania o przyznanie zaopatrzenia wraz z dokumentami, stwierdzającymi prawo do zaopatrzenia, rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Podania takie przyjmuje również Starostwo i udziela informacji co do formalności, od których zależy uzyskanie zaopatrzenia (pokój Nr. 4).

— „Wychodźca“. Pod powyższym tytułem zaczął wychodzić w Warszawie, ul. Wspólna 19, tygodnik, poświęcony sprawom emigracji i reemigracji. Podawać będzie wiadomości i artykuły, dotyczące wychodźstwa polskiego za granicę i powrotu emigrantów do kraju. Z uwagi na wielką aktualność omawianych kwestji dla szerokich warstw ludności oraz na popularność wydawnictwa, jest rzeczą pożądaną rozpowszechnianie „Wychodźcy“, a przedewszystkiem zaprenumerowanie przez Urzędy Gminne.

OGŁOSZENIA.

WYROK.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 14 marca 1922 roku.

Sąd Pokoju w Kuczborku rozpoznawszy sprawę Heleny Zysnowskiej,

mieszkanki m. Łowa, oskarżonej o przemytnictwo i znajdując winę jej udowodnioną na zasadzie art. 119 U. P. K. art. 25 Ust. z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej

POSTANAWIA:

Helenę Zysnowską skazać na pięć tysięcy marek grzywny, z zamianą w razie niemożności zapłacenia na dziesięciodniowy areszt i pięćset marek opłaty sądowej.

Wyrok niniejszy ogłosić na koszt skazanej w Dzienniku Mławskim.

Oryginał podpisany przez sędziego i ławników.

Za zgodność:

Sekretarz Sądu

(—) J. Grzymkowski.

WYROK.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 21 marca 1922 roku.

Sąd Pokoju w Kuczborku rozpoznawszy sprawę Wacława Krakowskiego, mieszkańca os. i gminy Zieluń, oskarżonego o przemytnictwo i znajdując winę jego udowodnioną, na zasadzie art. 119 U. P. K. i art. 25 Ust. z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej

POSTANAWIA:

Wacława Krakowskiego skazać na dwadzieścia tysięcy mk. grzywny z zamianą w razie niemożności zapłacenia na miesiąc aresztu i dwa tysiące mk. opłaty sądowej.

Wyrok niniejszy ogłosić na koszt skazanego w Dzienniku Urzędowym pow. Mławskiego i wywiesić na przeciąg dni czternastu w Urzędzie gminy Zieluń.

Oryginał podpisany przez sędziego i ławników.

Za zgodność:

Sekretarz Sądu

(—) J. Grzymkowski.

WYROK.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 23 marca 1922 roku.

Sąd Pokoju w Kuczborku rozpoznawszy sprawę z oskarżenia mieszkańca os. Szreńska, Jakóba Kucmana o lichwę mieszkaniową znajdując inkryminowany mu występ udowodniony zeznaniem świadków, na zasadzie art. 110 U. P. K. i art. 19 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 roku o zwalczaniu lichwy wojennej

POSTANAWIA:

Jakóba Kucmana skazać na dwadzieścia tysięcy marek grzywny, z zamianą w razie niemożności zapłacenia na miesiąc aresztu i dwa tysiące marek opłat sądowych.

Wyrok niniejszy ogłosić na koszt skazanego w Dzienniku Urzędowym powiatu Mławskiego i wywiesić na przeciąg dni czternastu na domu skazanego.

Oryginał podpisany przez sędziego i ławników.

Za zgodność:

Sekretarz Sądu

(—) J. Grzymkowski.

Obwieszczenie

Do Rejestru Handlowego, Działu B. Sądu Okręgowego w Mławie, jako Rejestrowego wpisano dnia 22 kwietnia 1922 r. następującą firmę:

„Polski Skład Materjałów Budowlanych“ w Mławie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka ma na celu handel materjałami budowlanymi. Siedziba mieści się w mieście Mławie. Spółka rozpoczęła czynności w dniu 1 lutego 1922 r. Spółka oddziałów nie posiada.

Wspólnicy: 1) Janusz Żarnowski, zamieszkały w Mławie przy ulicy Kolejowej Nr. 49, 2) Henryk Żar-

nowski, zamieszkały w Mławie przy ul. Długiej Nr. 10, 3) Bolesław Karniewski, zamieszkały w Mławie przy ul. Wójtóstwo Nr. 15, 4) Halina Piechowska, zamieszkała w Mławie przy ul. Niborskiej Nr. 23, 5) Władysław Rzempełuch, zamieszkały w Mławie przy ul. Kolejowej Nr. 30, 6) Piotr Barczyk, zamieszkały w Mławie w Rynku, 7) Marceli Turowski, zamieszkały w Mławie-Wólka, 8) Edward Galicki, zamieszkały w Mławie przy Stacji Kolejowej, 9) Władysław Piechowski, syn Władysława, zamieszkały w dobrach Nosarzewo, pow. Mławskiego i 10) Tadeusz Krajewski, zamieszkały w Mławie-Wólka przy ul. Granicznej Nr. 36.

Kapitał zakładowy spółki 1,000,000 marek (miljon marek) podzielony na dwanaście udziałów po 50,000 mk. każdy. Wszyscy wspólnicy posiadają po dwa udziały i wnieśli do spółki po 100,000 marek.

Na członków Zarządu wybrani zostali: Janusz Żarnowski, Piotr Barczyk i Edward Galicki. Wszelkie pochodzące od spółki zobowiązania, a w szczególności kontrakty, umowy, czeki, weksle, indosy i plenipotencje winny być opatrzone podpisami dwóch członków Zarządu pod stemplem spółki. Członkami Komisji Rewizyjnej są: Halina Piechowska, Henryk Żarnowski i Marceli Turowski.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu notarialnego w dniu 11 lutego 1922 r. sporządzonego u Notariusza Ossowskiego w Mławie z Nr. Repertorium 141/22 r. Czas trwania spółki określony na trzy lata poczynając od 1-go lutego 1922 roku.

Do Rejestru Firmowego Działu B. Sądu Okręgowego w Mławie, jako Rejestrowego w dniu 26 kwietnia 1922 r. wpisano następującą firmę:

„Hurtownia Drobnych Kupców Chrześcjan“ w Mławie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka ma na celu kupno i sprzedaż towa-

rów kolonjalnych. Siedzibą Spółki jest miasto Mława. Spółka rozpoczęła czynności w dniu 2 stycznia 1922 r. Spółka oddziałów nie posiada. Wspólnikami Spółki są:

1) Kobyliński Jan, 2) Turowska Antonina, 3) Kanownik Jan, 4) Orkwiszewska Józefa, 5) Świątkowski Stefan, 6) Kacprzak Leopold, 7) Cybulski Bolesław, 8) Jabłoński Jan, 9) Kwiatkowski Michał, 10) Olszewski Bronisław, 11) Chmielewski Władysław, 12) Jeżewska Feliksa, 13) Zawadzki Paweł, 14) Grajter Jan, 15) Milewski Feliks, 16) Milewski Antoni, 17) Kruszewski Marjan, 18) Radomski Eugenjusz, 19) Liszewski Piotr, 20) Prekański Bolesław, 21) Baranowski Karol, 22) Chmieliński Jan i 23) Wróbel Ignacy, wszyscy zamieszkali w mieście Mławie.

Kapitał zakładowy Spółki wynosi 1,160,000 marek i podzielony jest na 58 udziałów po mk. 20000 każdy, z których posiadają:

1. Kobyliński Jan . . .	6 udziałów
2. Turowska Antonina . . .	1 "
3. Kanownik Jan . . .	1 "
4. Orkwiszewska Józefa . . .	1 "
5. Świątkowski Stefan . . .	2 "
6. Kacprzak Leopold . . .	1 "
7. Cybulski Bolesław . . .	1 "
8. Jabłoński Jan . . .	5 "
9. Kwiatkowski Michał . . .	5 "
10. Olszewski Bronisław . . .	5 "
11. Chmielewski Władysław . . .	2 "
12. Jeżewska Feliksa . . .	1 "
13. Zawadzki Paweł . . .	1 "
14. Grajter Jan . . .	2 "
15. Milewski Feliks . . .	2 "
16. Milewski Antoni . . .	1 "
17. Kruszewski Marjan . . .	1 "
18. Radomski Eugenjusz . . .	2 "
19. Liszewski Piotr . . .	1 "
20. Prekański Bolesław . . .	1 "
21. Chmieliński Jan . . .	5 "
22. Baranowski Karol . . .	10 "
23. Wróbel Ignacy . . .	1 "

Do zarządu obieranego przez wspólników na czas bezterminowy weszli:

Karol Baranowski,
Paweł Zawadzki,
Bolesław Prekański.

Wszelkie pochodzące od Spółki zobowiązania, a w szczególności kontrakty, umowy, czeki, weksle, indosy i plenipotencje, winny być opatrzone podpisami dwóch członków Zarządu pod stemplem Spółki. Dyrektorem Spółki został wybrany Bolesław Cybulski, który załatwia bieżące sprawy Spółki, dokonywa wszelkich czynności, zarządza biurem, reprezentuje Spółkę wobec władz i osób prywatnych, załatwia i podpisuje rachunki i wszelką korespondencję, odbiera i inkasuje należne Spółce pieniądze i towary z instytucji rządowych i prywatnych, banków, poczty, komory celnej, kolei i t. p. zgodnie z udzieloną mu przez Zarząd plenipotencją.

Prokura została udzielona Bolesławowi Cybulskiemu, zamieszkałemu w Mławie.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zawartą w dniu 21 grudnia 1921 r. na mocy aktu notarialnego, sporządzonego u Notariusza Ossowskiego w Mławie w dniu 21 grudnia 1921 r. Nr. Rp. 1012.

ZAGUBILI PASZPORTY:

Bauman Dwójra z Dzierzgowia, pow. Prasnyski.

Brudzińska Helena z Mławy.

Goldwais Chewel z Mławy.

Kruszyński Henryk z Mławy.

Kaplan Alter z Mławy.

Kaplan Mosiek "

Kapel Laja z Mławy.

Kac Eestera z Mławy.

Lubijewska Marjanna z Mławy.

Okonowski Jakób Lejba z Mławy.

Pietrzak Józefa z Mławy.

Rzepińska Marjanna z Mławy.

Szymańska Ludwika z Szydłowa, gm. Dębsk.

KARTY POWOŁANIA:

Komikowski Mosiek z Ciechanowa.

Okonowski Jakób Lejba z Mławy.

KARTY ODROCZENIA:

Jabłonowski Stanisław z Drogiszki,
gm. Dąbrowa.

Kaplan Izrael Alter z Mławy.

Węgierski Stanisław z Woli-Szydłowskiej,
gm. Stupsk.

KARTY BEZTERMINOWEGO URLOPU:

Bojeńczyk Franciszek z Mławy.

KARTY ZWOLNIENIA:

Gall Wilhelm ze Strzegowa, gm.
Unierzyż.

Jaworski Władysław z Tomaszewa-
Rawskiego.

Kruszyński Henryk z Mławy.

KARTY DEMOBILIZACJI:

Peplowski Józef i Peplowski Zdzisław
z Prażewa, gm. Opinogóra, pow.
Ciechanowski.

JEST DO SPRZEDANIA MAJĄTEK

(1 włóka ziemi, młyn wodny,
dom z zabudowaniami). Bardzo
wygodne położenie nad dwoma
rzekami. Staw. Cztery wiorsty
od kolei.

Wiśniewko, gm. Kosiny

Konstanty Kaczerski.

Rada Zarządzająca

Stowarzyszenia Rolniczego w Mławie Sp. Akc.

zawiadamia p.p. akcjonariuszów, że na mocy § 18 statutu, dnia 6 maja r. b. o godz. 2-ej po południu odbędzie się w siedzibie Lutni Mławskiej Nadzwyczajne Walne Zebranie akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie Zebrania i wybór przewodniczącego.
2. Zmiana § 21 statutu Spółki.
3. Sprawa sfinansowania akcji uchwalonej II emisji, ewentualna likwidacja Spółki w myśl § 50 i 51 statutu.
4. Wolne wnioski.

ZASTĘPSTWO.

Poważne Towarzystwo Akcyjne, produkujące artykuł masowy,
mający zbyt w cukrownictwie, młynarstwie, handlu zbożowym i tp.,
poszukuje ustosunkowanych

ZASTĘPCÓW

rejonowych w b. Kongresówce i Małopolsce.

Tylko firmy mające dobre stosunki w powyższych sferach, raczą
złożyć swe oferty z podaniem referencji pod „Solidny“ do Tow.
Akc. „Reklama Polska“ Poznań, Aleje Marcinkowskiego 6.